

2573

ROZPORZĄDZENIE Nr 105 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r.

w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 16.677,8 ha, położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie elbląskim na terenie gmin: Tolkmicko, Milejewo, Młynary i Pasłęk oraz w powiecie braniewskim na terenie gmin: Braniewo, Frombork, Wilczęta.

§ 2. 1. Opis granic Obszaru, o którym mowa w ust. 1 stanowi załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

2. Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;

7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;

8) zwalczanie szkodników owadzych i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;

9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;

10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;

11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;

12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;

13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;

2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach

zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolno-środowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;

- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
- 7) zachowanie zbiorowisk wydmych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 8) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględny zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 9) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyroboiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 11) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
- 12) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w

miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;

- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogenych i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności pławów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do

wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 4. 1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁾);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
- 9) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.²⁾) po uzgodnieniu z wojewodą;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej w celu poprawy stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których dokumentację zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
- 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
- po uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

- 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
- 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 75, poz. 493.

² Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 92, poz. 769.

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych - w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z wojewodą.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych projektów planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 6. Traci moc § 1 ust. 2, 3 i 4, § 2 i § 3 rozporządzenia Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725) w części dotyczącej Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy, ustanowionego w § 1 ust. 1 pkt 8 tego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziwski

Załączniki
do rozporządzenia Nr 105
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 3 listopada 2008 r.

Załącznik Nr 1

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy.

Granica Obszaru biegnie od granicy adm. Fromborka, wzdłuż linii brzegowej Zalewu Wiślanego do granicy gminy Braniewo, dalej granicą gminy do wału czołowego, drogą w kierunku Różańca, skręca na południowy-wschód wzdłuż drogi do m. Podgórze (od punktu styku Zalewu Wiślanego z granicą gminy Braniewo do skrzyżowania z drogą prowadzącą do Klejnowa obszar posiada granicę wspólną z OChK Wybrzeża Staropruskiego), a następnie skręca na południowy-zachód wzdłuż drogi do PGR Cielętnik; przed lasem skręca wzdłuż drogi na wschód, dochodzi do skrzyżowania, a następnie skręca na południowy-zachód, dochodzi do drogi powiatowej Cielętnik-Stępień i prowadzi do skrzyżowania z drogą woj. 504 Frombork - Braniewo, gdzie skręca na zachód, następnie przed lasem skręca na południowy-wschód do m. Grabina i dalej biegnie drogą w kierunku Biedkowa do granicy gminy Frombork - Braniewo, skąd skręca na zachód i prowadzi skrajem lasu do drogi Biedkowo - Bogdany, następnie biegnie granicą lasu aż do m. Bogdany, dalej biegnie skrajem lasu do przysiółka Biedkowa, następnie na południe i wschód gminną drogą w kierunku m. Biedkowo, na skrzyżowaniu z drogą Biedkowo - Baranówka skręca na zachód i kieruje się na południe skrajem lasu w kierunku m. Drewnowo; poniżej Drewnowa prowadzi na krótkim odcinku wzdłuż drogi gminnej ok. 0,3 km, a następnie skręca na zachód i dalej na południe prowadząc wzdłuż granicy lasu do drogi powiatowej Frombork - Wierzno Małe, wzdłuż której prowadzi na krótkim odcinku i następnie skręca na zachód prowadząc dalej skrajem lasu w kierunku południowym do granicy gminy Frombork - Młynary, dalej biegnie wzdłuż granicy gminy na zachód do skrzyżowania z drogą gminną, a następnie skręca na południe i prowadzi drogą gminną do m. Myśliwiec, skąd skręca na południowy-wschód w kierunku m. Kurowo Braniewskie (z wyłączeniem terenów zabudowanych Kurowa Br.); z Kurowa biegnie na wschód drogą prowadzącą w kierunku Starego Siedliska do torów kolejowych Braniewo - Młynary i następnie na południowy-zachód wzdłuż linii kolejowej do skrzyżowania z drogą gminną Młynary - Stare Siedlisko, następnie na zachód do skrzyżowania z drogą powiatową Młynary - Kurowo Braniewskie i dalej wzdłuż tej drogi na krótkim odcinku do drogi gminnej przy skraju lasu i tą drogą w kierunku m. Płonne, a następnie na północ od tej miejscowości dochodzi do drogi wojewódzkiej nr 505 Błudowo - Płonne, biegnie na południe wzdłuż tej drogi i następnie przed Płonnem skręca na południowy-zachód, by drogami polnymi (zmieniając miejscami kierunek wobec zasadniczego południowo-zachodniego) dojść w okolicach wsi Zaścianki do drogi powiatowej Nowe Monasterzysko - Zaścianki, którą biegnie do skrzyżowania z drogą polną i od tego miejsca w linii prostej na południe do drogi wojewódzkiej nr 509 Zastawno-Młynary, w miejscu jej skrzyżowania z drogą polną (przysiółek Zaścianki) i dalej na południe w linii prostej do mostku na prawobrzeżnym dopływie Baudy, a następnie drogą polną na wschód do skrzyżowania z drogą woj. nr 505 Młynary - Pasłęk, która biegnie na krótkim odcinku na południe a następnie drogą polną na wschód do skrzyżowania z drogą gminną i dalej drogą gminną na południe, a następnie na wschód do linii kolejowej Młynary - Bogaczewo, dalej wzdłuż torów kolejowych do granicy gminy na granicy kompleksu leśnego, a następnie wzdłuż granicy gminy ponownie do tych samych torów kolejowych (wzdłuż torów i granicy gminy granica OChK Rzeki Baudy posiada granicę wspólną ze Słobickim OChK), ponownie wzdłuż torów kolejowych aż do skrzyżowania z drogą woj. nr 505 Stegny - Młynary, dalej drogą nr 505 na północ do m. Dawidy, do skrzyżowania z drogą gminną, a następnie na zachód do granicy gminy, którą biegnie na północ do drogi gminnej a następnie na zachód drogą gminną i skrajem lasu do m. Borzynowo; od Borzynowa biegnie drogą gminną na północ i północny-wschód do granicy gminy, którą biegnie na wschód do drogi gminnej (na wysokości mostku) prowadzącej na północ do m. Warszewo i dalej na północny-zachód drogą gminną do m. Zastawno (z wyłączeniem terenów zabudowanych wsi), od której prowadzi drogą powiatową Zastawno-Kwietnik do skrzyżowania z drogą krajową nr 22 Elbląg-granica państwa, z wyłączeniem terenów zabudowanych wsi Kwietnik, a następnie drogą krajową nr 22 na północny-wschód do granicy gminy, którą biegnie na północ i północny-zachód do granicy lasu, a następnie południową i zachodnią granicą lasu do drogi Milejewo - Huta Żuławska do m. Stodolniki i dalej skrajem lasu, na północ do granicy gminy, którą biegnie do skraju lasu i dalej skrajem lasu na północny-wschód do drogi leśnej poniżej rz. Narusy, a następnie drogą leśną do skraju lasu przecinając Narusę i skrajem lasu do granicy gminy Frombork-Tolknicko, granicą gminy do drogi wojewódzkiej nr 504 Elbląg - Frombork - Braniewo i dalej wzdłuż tej drogi na północny-wschód aż do przecięcia drogi przez ciek Narusa, a następnie prawym brzegiem Narusy do granicy administracyjnej m. Frombork; od punktu zetknięcia z drogą nr 22 Elbląg - granica państwa do granicy administracyjnej m. Frombork OChK Rzeki Baudy posiada granicę wspólną z otuliną PK Wzniesienia Elbląskie, dalej granica biegnie na wschód wzdłuż granic miasta Fromborka do Zalewu Wiślanego.

Załącznik Nr 2

Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy sekcja 1

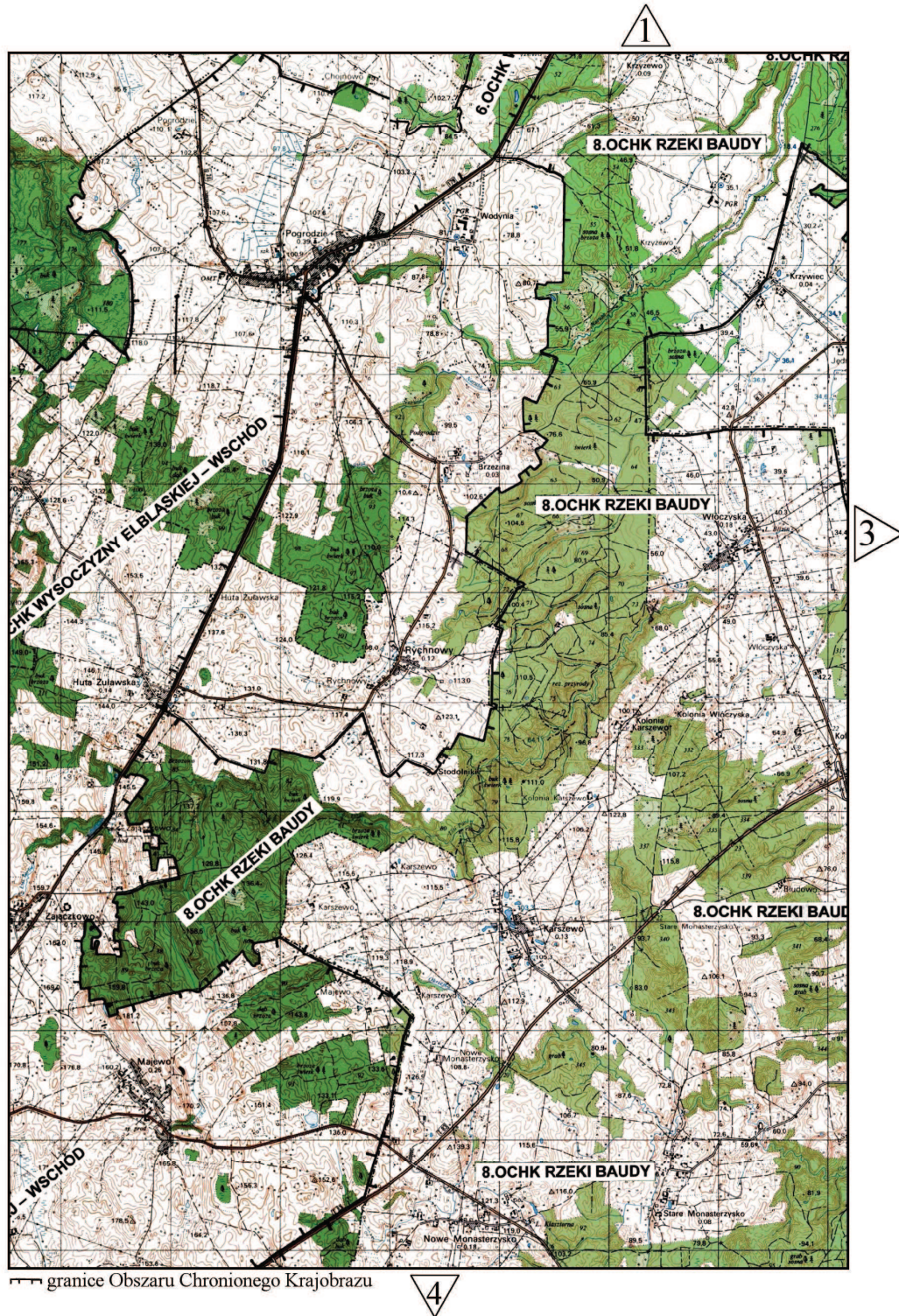

— granice Obszaru Chronionego Krajobrazu

Opracowała: inspektor wojewódzki
Agnieszka Szczygiel

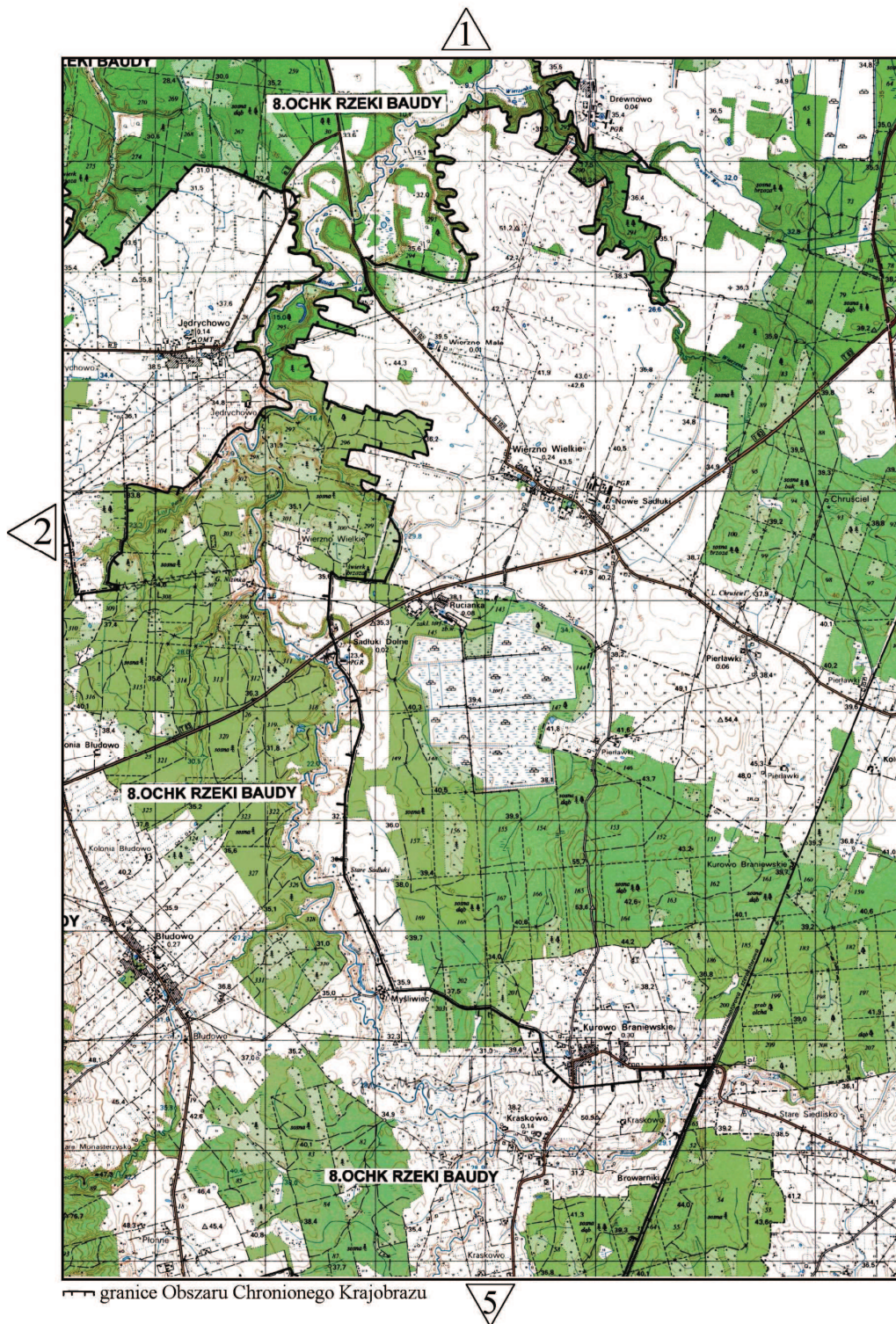
Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy sekcja 2

Opracowała: inspektor wojewódzki
Agnieszka Szczygiel

Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy sekcja 3

Opracowała: inspektor wojewódzki
Agnieszka Szczygiel

Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy sekcja 4

2

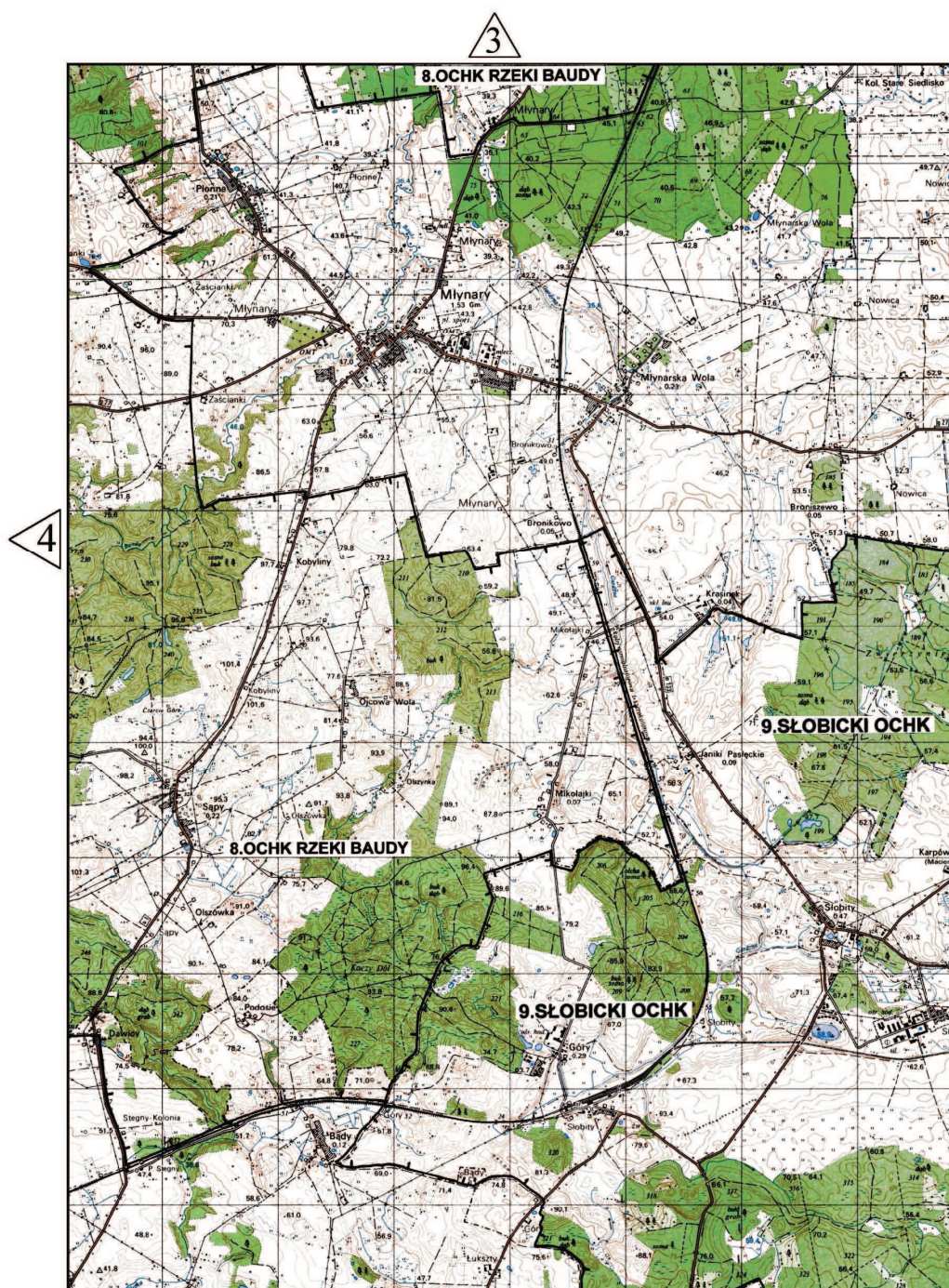
5

— granice Obszaru Chronionego Krajobrazu

Opracowała: inspektor wojewódzki
Agnieszka Szczygiel

Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy sekcja 5

— granice Obszaru Chronionego Krajobrazu

Opracowała: inspektor wojewódzki
Agnieszka Szczygiel